

24 augustus 1983.

nr. 22.030

DG.

De Hoge Raad der Nederlanden,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 12 november 1982 betreffende de hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1976 tot en met 1979;

Gezien de stukken;

Overwegende dat aan belanghebbende een naheffingsaanslag in de omzetbelasting is opgelegd over het tijdvak 1976 tot en met 1979 naar een bedrag van 1 26.531,08 aan enkelvoudige belasting en f 6.632,- aan verhoging, welke aanslag, na door belanghebbende daartegen gemaakt bezwaar, bij uitspraak van de Inspecteur is gehandhaafd, waarna belanghebbende van die uitspraak in beroep is gekomen bij het Hof;

Overwegende dat het Hof de uitspraak van de Inspecteur heeft bevestigd;

Overwegende dienaangaande:

dat het Hof op grond van zijn vaststellingen heeft kunnen oordelen dat belanghebbende niet heeft voldaan aan de hem bij en krachtens artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968 opgelegde verplichtingen en evenmin is geslaagd in het bewijs van de onjuistheid van de aanslag;

dat belanghebbendes grieven zich richten tegen oordelen van feitelijke aard welke geenszins met elkaar in tegenspraak of anderszins onbegrijpelijk zijn en welke oordelen geen nadere motivering behoeven, zodat zij in cassatie niet met vrucht kunnen

worden bestreden;

dat het beroep mitsdien niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Vroom, Vice-President, Jansen, Stoffer, Van der Linde en Roelvink, Raden, en door de Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van de vierentwintigste augustus 1900 drie en tachtig, in tegenwoordigheid van de waarnemend-griffier Van den Dries.

Van den Dries

Vroom